

A pünkösznek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Ugy mind az apostolokét.

Melyet Kriszus ígért vala,
Mikor méne mennyországba,
Tüzes nyelveknek zúgása,
Leszállot az ő fejére,
Ijen nagy hirtelenséggel,
Ilingác-pilingác,
Jácintus,keresztfán,
Hintsetek virágot,
Az Isten fiának.

Én még kicsin vagyok,
Nagyot nem szólhatok,

Ennek az embernek
Bé bort,bé buzát,
Szerencsés esztendőt,
Száll le kertek királnéja,/szánja kentek../
Mi királnéasszonyunknak,
Bár kalávsot,bár tiktojást,
Katona-forintot.

Ekkora kender legyen:/: -feldobálgatták a pünkösdi kis királynőt-

A pünkösden jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Az apostolainak.

Jácintus,jácintus,
Kertbe tulipános,
Hintstek virágot
Az Isten fiának.

Én kisgyermek vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
Mégis Istenemnek
Szolgálni akarok.

Szolgállok,mig élek,
Még testemben élek,
Koporsó huzaték,
Koporsó huzaték.

Adjon az Ur Isten ennek a gazdának
Szerencsés esztendőt,
Szerencsés esztendőt.

Emeljük a királynénkat,
Királynénkat asszonyunkat,

Ekkora legyen a kéték kendere!
Mert minekünk el kell menni,
Csillag után kell sietni,
Mer a csillag nem vár minket,
Az csak szépen elballag.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

/beküldött gyűjtésből/?

Bi ze

Mindig járnak a kisleányok csapatossan. Járják a házakat, beköszönt-
nek: Nénemasszon, nénemasszon, szabad-e pünkösdyi?

A pünkösdek jeles napját

Szentlélek Isten küldötte,

Erősíteni hivat az apostolokkal.

Mejjet Krisztus ígért vala,

Egykor a tanítványinak,

Midőn mennén mennyországába,

Mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szállása,

Ugy mint szeleknek zúgása

Lészállván az ő fejükre

Nagy hirtelenséggel.

Dicsértessél Atya-Isten,

Mindörökké Fiú-Isten,

Szentlélekkel egyetembe

A nagy Uristennel.

Ácintos, pácintos,

Tarka tulipános,

Hintsetek virágot

Az Isten fiának.

Meghozta az Isten

Piros pünkösdy napját,

Mi is meghordozzuk

Kirájnéasszonyát.

Haj-ne-dějne-denejde:/:

A szép leányoknak

Háromágú hajja,

A szép legényeknek

Vőlegin-bokréta.

Haj-ne-dějne, denejde:/:

E szép menyecskéknek
Uccán az állásuk,
A kisgyerekeknek
Porba heverésük,
Az ő...
Héj-ne-déj-ne-denej-de:/:

A szép legényeknek

Vitnyéd,?

1912

Vőlegénybokréta,

Ejne.. stb.

Öregembéréknek

~ sutora borocska,

Öregasszonyoknak

Pohányós pogácsa,

Ejne... stb.

Had nézzem meg a királnétokat,

édes-e vagy savanyó?

- akkor fölhajtom a kendőt a fejükre, mer le van takarva,
megfogjuk az ajakát, egy kicsit megcsiklandozzuk-

Látjuk, nagyon édes!

- elmosolintsa magát-

Itt az ajándék, netek!

-tojást adunk nekik-

-Mikor az Ácintos-pácintost énekelik, akkor körül kerülük a
királnét és szórják rá a rózsaszirmokat. Aztán táncólnak.

Ugy hűgy szentes is, még egy kicsit ritmusos is -

A pünkösdnek jeles napján,
Szentlélek Isten küldeté,
Erősítse mi szívünket,
Ugy mint az apostolokét,
Mikor mentek mennyországba,
Mindnek szemeláttára.
Tüzes nyelveknek szóllása,
Ugy mint szeleknek zúgása,
Szájjon le az ő fejükre,
Ojjan nagy hirtelenséggel
Tejjenek meg Szentlélekkel,
Ó, ha kicsin vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
Mégis Istenemnek
Térdet, fejet hatok,
Térdet, fejet hajtok.
Szentlélek áldása,
Száljon erre házra,
Ki régente rászállt,
Száljon most is rája,
Száljon most is rája.
Emeljük föl királynénkat,
Mik királyné-asszonyunkat,
Bár tiktojást, bár kalácsot,
Bár katona-forintokat.
Ekkora kendere, Ekkora kendere legyen!

Balatonszentgyörgy, Benke Ferenc, 1919.

Pünkösd-köszöntő

A pünkösdnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szivünket
az apostolokkal.
Emeljük hát királynénkat,
Királynénkat, asszonyunkat,
Bár tikmonyat, bár kalácsot,
katona-forintot.
Ekkora legyen a kőtek kendere,
Ekkora legyen a kőtek kendere!
Isten velük, el kell menni,
Csillag után kell sietni,
Mer a csillag nem vár minket,
Mindörökkén, ámen!

Somogyssziffa, Tislér Antalné, 1898.

5

A pünkösdnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Vigasztalja mi szívünket,
Ugy mint az apostolokét.
Szép jelen, szép csillag,
Szép napunk támad.

Három királok napján,
Országunk egy istápján,
Dicsérjük énekekkel,
Vigadozó versekkel,
Szép jelen, szép csillag,
Szép napunk támad.

Emeljük a kis királnét,
Mi királné-asszonyunkat,
Ekkora kendere legyen,
Ekkora kendre legyen!

-Mefogja kettő a kislánt és ugy emelgették föl-

Tikos, Faragó Józsefné, 1903 és családja.

Bükkösöd-járás

A Pünkösödnek jeles napja
Szentlélek Isten küldötte
Mikor méne menyországab
Mindenek szemeláttára.

Nagyon kicsi vagyok
Nagyot nem szólhatok
Kis gyöngye erőmből
Sok jókat kívánok.

Adjon az Ur Isten
Ennek agazdának
Bort buzát gabonát,
Lélek üdvösséget.

Szent János áldása
Szálljon erre házra
Ki régente rászált
Szent apostolokra,
Szent apostolokra.

Emeljük a királynénkat
Királynénkat asszonyunkat
Bár kalácsot bár tikmonyat
Bár katona forintokat

Kimentőre el kell menni,
/nincs mit késni/-
Csillag után kell sietni,
Isten fiát látogatni.

Somogysámsón, szakküri tagok.

Pünkösöd-járás

A pünkösödnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Ugy mind az apostolokét,
Majjei Krisztus igért vala,
Mikor méne mennyországba,
Tüzes nyelveknek zugása,
Leszállot az ő fejére, /fejükre/
Ijjen nagy hirtelenséggel,
Ilingán-pilángán, ~~Jácintus~~
Jácintus kelesztfán,
Hintsetek virágot
Az Isten fiának.
Kicsin vagyok,
Nagyot né szójjatok, /nem szólhatok/
Ennek a zembernek bé bort, bé buzát, szerencsés esztendőt.
Sárga kentek kirájnója,
Mi kirájnó asszonyunknak
Bár kalácsot, bár tiktojást,
Katonaforintot.
Ekkora kender legyen, ekkora kender legyen!

A pünkösödnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Az apostolainak,
Jácintu, jácintus,
Kertbe tulipánok,
Hintsetek virágot
Az Isten fiának,
Én kisgyermek vagyok

Nagyot nem szólhatok,
Mégis Istenemnek szolgálni akarok,
Szolgállok, míg élek,
Míg testemben lélek,
Koporsó hozatik,
Koporsó hozaték,
Adjon az Uristen
Ennek a gazdának
Szerencsés esztendőt,
Szerencsés esztendőt.
Emeljük a kirájnénkat,
Kirájnénkat, asszonyunkat,
Ekkora legyen a kőtek kendere!
Mert minékünk el kell menni,
Csillag után kell sietni,
Mert a csillag nem vár minket,
Az csak szépen elballag.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Hosszúviz ?

Ma vagyon, ma vagyon piros pünkösdi napja,
Holnap lesz, holnap lesz a második napja.

Tízet, huszát a magyaró, haj lilium,
Hármat termett a magyaró, haj lilium,

Ma vagyon, ma vagyon piros pünkösdi napja,
Holnap lesz, holnap lesz a második napja.

/ezután kiválasztottunk a legjobb hangúkból négyet, és kettő a sor ele-
jére kettő a sor végére állt. A 2 első volt a hidaszester, kezüket föl tartva
A 2 hátulsó el kezdte kiabálni/:

Itthon vagy-e hidaszester?

Itthon vagyon, csak most jöttem!

Eressz át a hidon!

Nem resztlek, mert leszekad.

Ha leszekad, megregasztjuk.

Mivel tudnág megregasztni?

Gyűrűgyönggyel, gyűrűharmattal!

Hol vennéd a gyűrűgyöngyöt?

Isten adja szent markából!

/ezután a hátujja elindul a kapu, vagyis a hid felé énekelve/:

Szép széna, szín aranya,

Széna-gyűrűgyönggyéje,

Bors, füje, barázdája,

Hidon megyünk át.

A mi hidank aranyos,

A tietek ragacsos,

Mink élünk dióbéllal,

Tik csak a héjjával.

„yussad asszony kapudat,

Hadd kerülöm váradat,

Uj hold, fényes nap,

Hidon megyünk át.

Jó leány jól megfogd

A lovad kantárát,

Hogy le ne tapossa

A pünkösdi rózsát.

Tízet, huszat a magyoro, hajm liliom,

Hármat termett a magyoro, haj liliom.

Ma vagyod, ma nagyon piros pünkösdi napja,

Holnap lesz, holnap lesz a második napja.

/ezt ismételve daloltuk végig az utcába; most ^{hátsók} ~~arbak~~ mentek elől.

Mikor eleentünk pár száz métert, ott megálltunk, s a két első hidas-

mester ismét föltartották a kezüket, és a két hátsó elkezdte a kérde-

zést újra, Hogy: Itthun vagy-e hidasmester...? stb. Így váltogatták egymást

a hidasok, míg csak meg nem keültük az egész felut pünkösdnapján/

Kepoly, Pintér Pálné, 1911.

A pünkösdnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Az apostoloknak,
Mejjet Krisztus nekünk adott,
Mikor mennek mennyországba,
Tüzes nyelveknek szállása,
Jácintus, jácintus,
Kertbe tulipános,
Hintsetek virágot,
Az Isten fiának!
Mert kisgyermek vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
A pünkösdi rózsza,
Kihajlott az útra,
Erdőbe, mezőbe fészékdje,
Szódd föl szívem Őrsike,
Tűzd a koszorúdba!
Ekkora kendere legyen,
Ekkora kendere legyen!
Már minékünk el kell menni,
A Szentléleket dicsérteni.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Szabadi, Gálnagy Gáspárné, 1980

Piros pünkösd napján
Minden megájulva,
A kertek, s mezők
Virágba borulva.

Rózsák, liliomok,
Mind most virágoznak,
Mint az Ur Istennek
Szolgálni akarnak.

Nem anyától lettél,
Rózsafán termettél,
Piros pünkösd napján
Hajnalban születél.

Buzsák, Kara Lajosné, 1936.

- -

A pünkösden jeles napján,
Szentlélek Isten szálla ránk,
Megerősitti szívünket
Az apostolok nyelvével.

A pünkösdek jeles napját
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Mint az apostolokét,
Majet Krisztus ígért vala,
Akkor az ő tenidványa,
Mikor mén ek mennyországba
Mindenek szemeláttára.

Tüzes nyelvöknek szállása,
Ugy mind szeleknek zúgása,
Leszállott az ő fejükre,
Nagy hirtelenséggel.

Ó, én kicsin vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
Gyenge kis elméből
Sok jókat kívánok,
Sok jókat kívánok.

Szent János áldása
Szálljon erre házra,
Amind régen rászállt,
Az apostolokra,
Az apostolokra.

Szánják meg mi kirájnénket,
Mi kirájnéasszonyunkat,
Bár kaláccsal, bár tikmonnyal,
Bár katonaferintokkal.
-Ekkora legyen kentek kendere-!
Már minékünk el kell menni,
Csillag után kell sietni,
Mer e csillag nem vár minket,
A' csak siet mi előttünk,
Csak egyedül maga siet.

Horvátkit, Nemes Árpádné, 1913.

Pünkösdszó

A pünkösdek jeles napját
Szentlélek Isten küldötte,
Erősíteni szívünket
Az apostoloknak.

Mellett Krisztus ígért vala
Akkor a tanítványoknak,
Mikor mennek mennyországba
Mindenek láttára.

Tüzes-nyelveknek szállása,
Ugy mind szeleknek zugása
Leszállott az ő fejükre
Nagy hirtelenséggel.

Ekkora legyen kéték kendere!

Emeljük hát királunkat,
Királunkat, asszonyunkat,
Mikor mennek mennyországba,
Mindenek láttára.

Isten maradjon kétékkel,
Mert minékünk el kell menni,
Csillag után kell sietni,
Mér a csillag nem vár minket,
Mindenek láttára.

Szenyér, *Kubine*

A pünkösdek jeles napját
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Mint az apostolokét.

Mejjet Krisztus ígért vala,
Akkor ő tanítványinak,
Mikor méne mennyországba,
Mindenek szemeláttára.

Tüzes-nyelveknek szállása,
Ugy mind szeleknek zugása
Leszállott az ő fejükre
Nagy hirtelenséggel.

Én még kicsiny vagyok,
"agyot nem szólhatok,
Gyenge kis elméből/Sok jókat kívánok,

Sok jókat kívánok,
Sok jókat kívánok.

Szentjános áldása,
Szájjon erre házra,
Amind régen rászállott
Az apostolokra,
Az apostolokra.

Szánják meg mi kirájnénkat,
Mi kirájné asszonyunkat,
Bár kaláccsal, bár tikmonnyal,
Bár katoná-forintokkal.

Ekkora legyen a kéték kendere!

Már minékünk el köll menni,
Csillag után köll sietni,
Mér a csillag nem vár minket,
Egyedül csak maga siet,

~~Sok jókat kívánok, Sok jókat kívánok, Nemes~~
1918

Pünkösdi királyné választás

A pünkösznek jeles napján
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket
Mint az apostolokét.

Mejjet Krisztusn igérd vala
Akkor az ő tanítványa,
Mikor méne mennyországba
Mindenek szemeláttára.

Tüzes nyelveknek szóllása,
Ugy mint szeleknek zúgása,
"eszállot a zó fejükre
Nagy hirtelenséggel.

Még én kicsin vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
Gyenge kis elméből
Sok jókat kívánok,
Sok jókat kívánok.

Szent János áldása
Szálljon erre házra,
Amind régen rászállt
Az apostolokra,
Az apostolokra.

Szánnyák még mi királynénkat,
Mi királynéasszonyunkat,
Bár kaláccsal, bár tikmonnyal,
Bár katona-forintokkal.

Ekkora legyen kētek kendere!-/felemelték a kislányt/
Már minékünk el kell menni,
Csillag után köll sietni,
Mer a csillag ném vár minket,

Accsalsiet mielőttenk.
Csak egyedül maga siet.

-Evvel bucsuztunk el a háztól.
Hun tojást, hun pézt kaptunk.
Négy-öt éves lánt tettünk ki-
rálnénak, akit földobáltunk-

Horvátkút, Nemes Árpádné, 1916.

Pünkösdlő

A pünkösdek jeles napján,
Szentlélek Isten kültedék,
Erősítse mi szivünket,
Ugy, mint az apostolokét.

Mikor menetek mennyországba,
Mindenek szemeláttára,
Tüzes nyelveknek szállása,
Ugy, mint szeleknek zúgása.

Szálljon le az ő fejükre,
Ojjan nagy hirtelenséggel,
Teljenek meg Szentlélekkel,
Ó, ha kicsin vagyok,

Nagyot nem szólhatok,
Mégis Isenemnek; térdet, fejet hajtok:/:

Szentlélek áldása,

Szálljon erre házra,
Ki régente rászállt
Szálljon mkst is rája:/:

Emeljük föl kirájnénkat,
Mi kirájnéasszonyunkat,
Bár tiktojást, bár kalácsot,
Bár katonaforintokat!

Ekkora kendere legyen:/:!!!

B. szentgyörgy,

A pünkösdnek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Az apostoloknak,
Mejjet Krisztus nekünk adott,
Mikor mennek mennyországba,
Tüzes nyelveknek szóllása,
Jácintus, jácintus,
Kertbe tulipános,
Hintsetek virágot,
Az Isten fiának!
Mert kisgyermek vagyok,
Nagyot nem szólhatok,
A pünkösd rózsa,
Kihajlott az útra,
Erdőbe, mezőbe fésződje,
Szödd föl szívem Örsike,
Tüzd a koszorúdba!
Ekkora kendere legyen,
Ekkora kendere legyen!
Már minékünk el kell menni,
A Szentléleket dicsérteni.
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Szabadi, Gálnagy Gáspárné, 1920

Pünkösdi vasárnapján, amikor kijöttünk a templomból, a templom előtti téren összejöttünk az egész falu jányai, és elkezdődött a játék. Először kézenfogva körbeátunk és elkezdtük dalolni:

Ma vagyon, ma vagyon
Piros pünkösdi napja,
Holnap lesz, holnap lesz
A második napja.

Tízet, huszat a magyoró,
Haj, lilium!

Hármat termett a magyoró,

Haj lilium!

Holnap lesz, holnap lesz
A második napja.

"Ezután kiválasztottunk a legjobb hangyakból négyet, és hosszú libasorban állvankettő a sor elején állt, kettő meg a sor végén. A 2 első volt a hidasmester; a kezüket föltartva - mint a Buj-buj, zöldág-játéknál -, az volt a hid. - A 2 hátulsó elkezdte kiabálni":

Itthol vagy-e hidasmester?

-Itthol vagyok, csak most jöttem-

Eressz át a hidadon!

-Nem eresztlek, mert leszakad-

Ha leszakad, megragesztjük.

-Mivel tudnág megragesztetni?

Gyűrű-gyönggyel, gyöngyharmattal,

-Hol vennéd a gyűrű-gyöngyöt?-

Isten adja szent markából.

Nyissad asszony kapudat,

Hadd kerülőm váradat,

Nj hold, fényes nap,

Hidon megyünk által.

Jó legény, jól megfogd

A lovad kantárát,

Hogy le ne tapossa

A pünkösdi rózsát.

"Ezután elindult a hátulja, a kapu, vagyis a hid felé énekelve":

Szép széna, szén-aranya,

Széna-gyöngyörkéje,

Bors füje, barázdája,

Hidon megyünk által.

A mi hidunk aranyos.

A tietek ragacsos.

Mink élünk dióvéllal,

Ti csak a héjjával.

Tízet, huszat a magyoró, haj, lilium

Hármat termett a magyoró, haj lilium

Ma vagyon, ma vagyon

Piros pünkösdi napja,

Holnap lesz, holnap lesz

A második napja.

"Ezt ismételve daloltuk végig az utcán. Most a hátsók menetl elöl. Mikor elmentünk pár száz métert, ott megálltunk, s a két első hidasmester ismét föltartották a kezüket, hidat csináltak és a két hátulsó hidas elkezdte a játék folytatását, a kérészt: Itthol vagy-e...? - Így változtatták egymást a hidasok, míg meg nem kerültek az egész falut,

3139
"Akkor van ugy 7-8 kisebb lány, szóval má iskolés lány, azok körbe állnak, fő vannak szépen öltöztetve, akkor visznek ve-
lük egy kicsit, 2-3 éves lányt, az a királyné. Pünkösdi kirá-
néja. Na, akkor azt fölemelik aztán mondják, hogy ekkorára nő-
jön a maguk kendere. Ezt énekelik: "

14./

A pünkösdnek jeles napján,
Szentlélek Isten alá száll,
Erősíti mi szívünket az apostolokkal.

-Aztán mondják a gazdának a nevét, meg a feleségéét, az egész
családját kívánnak nekik boldog ünnepet, hát aztán a kicsit
ugye fölemelik. Akkor azt szokták neki éneküni:

Haj, haj rózsá, pünkösdi rózsá,
Te leszel a legszebb a kirakatba.

-Aztán fölemelik, hát az a legszebb a kicsin a kirakatba, ugye.-²⁰

R.-R. M.

3137

XLI. szalag

A pünkösdnek jeles napja
Szentlélek Isten küldötte
Be mi szívünkbe.
Mi is úgy köszöntjük,
Szentlélek áldása
Szálljon erre házra,
Ha eddig rászállott,
Most is szálljon rája.
Hogyha kicsinyek vagyunk,
Nagyot nem szólhatunk,
Jézus előtt mégis kedvesek legyünk.

- Pünkösdt járták, kicsit hordoztak. Vitték, az volt a kiskirály.
Élő kislányt szoktak vinni, bementek a házhoz, aztán fölemelték,
hogy ekkora kender legyen.
Az ének után fölemelték a kislányt, hogy ekkora kender legyen.
Hát olyan 10-15 éves gyerekek csinálták. Ezek mind lányok vótak.

Mindig járnak pünkösdkor a kisleányok csapatosan. Járják a házakat, beköszönnek nénémasszon, nénémasszon szabad-e pünkösdüni? A háziasszony meg azt mondja nékik: szabad, szabad, csak szépen pünkösdülletek. Aztán akkor elkezdik:

A pünkösdek jeles napját,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősíteni hiveket,
Az apostolokkal

Pünkösöd

Szent lélek Isten küldötte,

..

..

Szent lélek áldása szálljon erre házra,

És rászállott, most és mindörökre.

Ha kicsinek nagynak, nagyot nem szólhatunk,

Azért még is pünkösödöt...

/Megszakadt/

A templom védőszentje Keresztelő Szent János.

Szent János, szívünknek gyöngye,
Téged áld közösségünk népe,
A szeretet aranyszála .

- - -

Mindig járnak pünkösdek a kielényok csapatostól a házakhoz,
beköszönnek:

Nénémasszony, nénémasszony, szabad-e pünkösdlányi?

A háziasszony meg azt mondja nekik:

Szabad, szabad, csak szépen pünkösdlületek!

Akkor elkezdenek énekelni:

A pünkösdek jeles napja,
Szentlélek isten küldötte,
Erősíteni híveket az apostolokkal,
Melyet Krisztus ígért vala.
Egykor a tanítványainak,
Midőn menvén menyországba
Mindenek láttára.
Tüzes nyelveknek szólása,
Hogy mind szeleknek zúgása

Leszállván az ő fejükre,
Nagy hirtelenséggel.
Dicsértessék atya Isten,
Mindörökké fiú Isten,
Szentlélekkel egyetemben,
A nagy úristennel.
Ácintos, pácintos,
Tarka tulipános.
Hintsetek virágot,
Az Isten fijának,
Meghozta jaz Isten
Piros pünkösöd napját,
Mi is meghordozzuk királyné asszonyát.

Hej ne de-nej, de-nej-de:
A szép leányoknak,
Három águ baja,
A szép legényeknek,
Vőlegénybokréta.

Hej ne de-nej, de-nej-de,
A szép menyecskéknek,
Uccán az ülésük,
A kisgyerekeknek,
Porban heverésük.

Hej ne de-nej, de-nej-de,
A szép legényeknek
Vőlegénybokréta,
Öregembereknek,
Csutora, borocská,
Öregasszonyoknak,
Porhanyós pogácsa.
Ej ne de-nej, de-nej-de.

Hadd nézzem meg a királnéitokat,
Édes-e vagy savanyó?

Leszállván az ő fejükre,
Nagy hirtelenséggel.
Dicsértessék atya Isten,
Mindörökké fiú Isten.
Szentlélekkel egyetemben,
A nagy úristennel.
Ácintos, pácintos,
Tarka tulipános.
Hintsetek virágot,
Az Isten fíjának,
Meghozta jaz Isten
Piros pünkösöd napját,
Mi is meghordozzuk királyné asszonyát.

Hej ne de-nej, de-nej-de:
A szép leányoknak,
Három águ haja,
A szép legényeknek,
Vőlegényhokréta.

Hej ne de-nej, de-nej-de,
A szép menyecskéknek,
Uccán az ülésük,
A kisgyerekeknek,
Porban heverésük.

Hej ne de-nej, de-nej-de,
A szép legényeknek
Vőlegényhokréta,
Öregembereknek,
Csutora, borocska.
Öregasszonyoknak,
Porhanyós pogácsa.
Ej ne de-nej, de-nej-de,

Hadd nézzem meg a királnéitokat,
Édes-e vagy savanyó?

Gálnagy Gáspárné,

3125.
RIPPL-RÓNAI MŰZEUM KAPCSVÁR

A pünkösdek jeles napja,
Szentlélek, Isten küldötte,
Erősítse mi szívünket,
Az apostolnak Máriát,
Krisztust nekünk adott.

Mikor mennek menyországba,
Tüzes nyelvek megszólása,
Jácintot, tulipánt hintsetek az Isten fiának,

Már kisgyermek vagyok, nagyot nem szólhatok,
A pünkösdi rózsák kihajlott az utra,
Erdőbe, mezőbe mincsen fölszödője,
Szódd fő, szívem, Erzsike tiszta koszorudba,
Ekkora kendere legyen,
Ekkora kendere legyen,
Ekkora kendere legyen.

Már minékünk el köll menni,
A szentlölkököt dicséteni

Dicsértessék.